

واکنش رئیس جمهور به حاشیه در جشنواره چهل فجر
خطای آشکار فردی نباید به جامعه هنری تعمیم داده شود
 رئیس جمهور به حاشیه بحث برانگیز در جشنواره چهل فجر، اظهار نظر نویسنده یکی از فیلم‌های این جشنواره و باز تاب این اظهارات واکنش نشان داد.

به گزارش ایسنا، سید ابراهیم رئیسی در توییتی نوشت: «اولویت در عرصه فرهنگ حمایت از تولیدات فاخر است. در حاشیه جشنواره فجر اظهار نظر غلطی انجام شد که با وجود عذرخواهی مکرر گوینده، وزارت ارشاد نیز آن سخنان را رد و محکوم کرد.

ضمن تشکر از حساسیت و غیرت دینی در قبال این قضیه، معتقدیم خطای آشکار فردی نباید به جامعه هنری تعمیم داده شود.»

تجهیزات «نزا جا»

متناسب با تهدیدات روز است
 فرم‌مانده کل ارتش با اشاره به به‌روزرسانی تجهیزات و فناوری‌های «نزا جا»، گفت: نیروی زمینی ارتش برای اجرای ماموریت‌های محوله، آمادگی صد در صدی دارد. به گزارش مهر، امیر سر لشکر سید عبدالرحیم موسوی در حاشیه افتتاح مرکز فرماندهی و کنترل قرارگاه جنوب شرق نیروی زمینی ارتش در زاهدان در جمع خبرنگاران، گفت: آنچه که امروز ارائه شده بخشی از توانمندی نیروی زمینی ارتش است که با هم افزایی نیروی انسانی و تجهیزات فناوری روز، به دست آمده است. تجهیزات و فناوری‌های ارائه شده در نیروی زمینی ارتش متناسب با نوع تهدیدات، بروز رسانی، ساخته، پرداخته و وارد چرخه دفاعی کشور شده است.

ویاض در حال برنامه‌ریزی برای رایزنی‌های مستقیم با تهران

وزیر امور خارجه عربستان در اظهاراتی در جریان کنفرانس امنیتی مونیخ اظهار داشت: عربستان سعودی علی‌رغم عدم پیشرفت اساسی در دوره‌های قبلی به دنبال برنامه‌ریزی برای برگزاری دور پنجم مذاکرات مستقیم با ایران است. به گزارش ایسنا به نقل از شبکه الجزیره، فیصل بن فرحان در ادامه به بحث مذاکرات رفع تحریم‌های ایران که هم‌اکنون در وین، پایتخت اتریش در جریان است، اشاره کرد و گفت که اگر توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ با ایران احیا شود، این باید یک نقطه شروع برای رسیدگی به چالش‌های منطقه باشد نه نقطه پایان.

محکومیت یکی از مسئولان دولت قبل در رابطه با بورس

سخنگوی قوه قضاییه گفت: یکی از مسئولان عالی‌رتبه وزارت اقتصاد به خاطر مسائل بورس در دولت قبل، به حبس و انفصال از خدمت محکوم شده است.

به گزارش باشگاه خبرنگاران، ذبیح‌الله خداییان گفت: ما در مورد بورس به مسئولان وقت هشدار دادیم، اما توجهی نشد. در این رابطه یکی از مسئولان عالی‌رتبه وزارت اقتصاد دولت قبل در دادگاه‌های حبس و انفصال از خدمت محکوم شده و برای اعضای سابق هیئت مدیره بورس هم پرونده قضایی تشکیل داده‌ایم. به گفته سخنگوی قوه قضاییه در بررسی‌ها مشخص شد که یک شرکت ۲۵ هزار میلیارد تومان وارد بورس کرده و به یک‌بار خارج شده است. نوع ورود و خروج ۱۰۰ شرکت دولتی از بورس جای سوال دارد.

۱۴۱ نماینده مجلس خواستار شفافیت آرای خود هستند

در جلسه روز گذشته مجلس مالک شریعتی نیاسر در تذکر شفاهی گفت: من پیشتر در خصوص اعلام آرا از قسمت فناوری مجلس سوال کرده‌ام، برای قسمت فناوری این امکان وجود دارد آراء داوطلبانی که خواستار اعلام رای خود هستند اعلام شود. در این خصوص ۱۴۱ نفر اعلام‌امادگی کردند. به گزارش ایسنا علی‌نکیزاد نایب‌رئیس مجلس نیز در پاسخ به اظهارات شریعتی بیان کرد: از معاونت قوانین موضوعه را سوال کرده‌ایم، این موضوع بیانیه نیست که قرائت شود، ۱۴۱ نفر از نمایندگان این موضوع را امضا کردند و به صورت داوطلبانه خواستار اعلام رای خود هستند، اما آیین‌نامه چنین اجازه‌ای را نمی‌دهد، ما موضوع را بررسی می‌کنیم، قسمت فناوری گفتند به محض رای‌گیری، رای‌ها پاک می‌شود و عدد اعلام می‌کنیم.

«تضمین» به کلمه‌رمز این روزهای مذاکرات وین تبدیل شده است تا جایی که وزیر امور خارجه مهم‌ترین چالش فعلی در مذاکرات را اخذ ضمانت عنوان می‌کند و بیش از ۲۵۰ نفر از نمایندگان خطاب به رئیس جمهور نوشته‌اند که تیم مذاکره‌کننده بدون اخذ تضمین، متعهد به هیچ توافقی نشود. چنین است که دیروز حسین امیرعبداللهیان که به منظور شرکت در پنجاه و هشتمین نشست کنفرانس امنیتی مونیخ به آلمان سفر کرده است، گفت که: «جمهوری اسلامی ایران در دور جدید مذاکرات، با جدیت، حسن نیت و با ارائه ابتکارات متعدد جهت حصول توافق خوب مشارکت کرده است. آنچه در نظر داریم کاملاً منطقی و عادلانه است: لغو همه تحریم‌ها، راستی‌آزمایی و ارائه تضمین‌های ضروری در پایبندی به تعهدات»

وی با اشاره به این که مهم‌ترین چالشی که در وین با آن روبرو هستیم ضمانت سیاسی و ضمانت اجرایی است، ادامه داد: بر اساس قانون بین‌الملل وقتی دولت جدید روی کار می‌آید موظف است تعهدات قبلی را اجرا کند. رئیس مجلس نمایندگان آمریکا و رئیس‌سنا به صورت مشترک و شخصی بیانیه در حمایت از نتیجه مذاکرات دهند.

اما این یک‌سوی ماجراست. سوی دیگر آن نامه‌ای بود که دیروز ۲۵۰ نماینده مجلس نوشتند و سید محسن دهنوی، نایب‌رئیس مجلس آن را قرائت کرد.

در نامه آن‌ها که خطاب به ابراهیم رئیسی نوشته شده است: «دولت ظالم و تروریست آمریکا و نیز دنباله‌روان ضعیف و ذلیل آمریکا یعنی سه کشور اروپایی در طول ۸ ساله گذشته نشان داده‌اند که به هیچ تعهدی پایبند نبوده و از هر وسیله ممکن جهت ضربه وارد کردن به منافع ملت ایران استفاده و حتی برخلاف تمام قوانین دنیا، دارو را نیز علیه ملت ایران تحریم کرده‌اند، بر این اساس،

حسین فلاحی خبر داد

طرح «صیانت» جمع و جورتر شده است!

نماینده همدان در مجلس یازدهم ضمن تأکید بر لزوم قانونمند کردن فضای مجازی گفته است: نه تنها اصلی به طرح صیانت اضافه نشده بلکه برخی از اصل‌ها را هم از آن حذف کردیم تفاوت طرح «حمایت از حقوق کاربران» با طرح «صیانت» جمع و جورتر شدن آن است!

حسین فلاحی در گفت و گو با سایت دیده بان ایران گفته است: یکی از دوستانی که برای فرصت مطالعاتی به یکی از کشورهای اروپایی رفته بود می‌گفت که به کتابخانه رفته و در آن جا به من گفتند که حواست باشد همه چیز در اینجا کنترل می‌شود یعنی در کشورهای اروپایی یک نفر در کتابخانه هم کنترل خواهد شد! یعنی در کشورهای دیگر هم قانون و نظارت وجود دارد. حتی کشورهای غربی هم در زمینه اینترنت قانون دارند چرا ما ندانسته باشیم؟ ما تنها کشوری هستیم

که در زمینه فضای مجازی قانون نداریم و دیگر نمی‌خواهیم این چنین باشد. این اظهارات عضو کمیسیون آموزش مجلس یازدهم در حمایت از طرح موسوم به محدودسازی اینترنت است که حالا اسمش به طرح «صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی» تغییر پیدا کرده است. طرحی که از همان ابتدا مورد نقد

چالش جدید ایران در مذاکرات وین چیست؟

اخذ تضمین!

کرده‌اند اما فرایند «خروج» از آن رادر ابهام‌نگاه داشته‌اند. به‌واقع، در اکثر قوانین اساسی روند کار این گونه تعریف شده که قوه مجریه یک توافق را مذاکره و امضای کند و سپس قوه مقننه آن را به تصویب می‌رساند. اما معمولاً اینکه آیا قوه مجریه می‌تواند به تنهایی - یعنی بدون اخذ مجوز و تأییدیه مجدد از قوه مقننه - از همان معاهده خارج شود یا خیر محل ابهام است.

به گفته احمد زیدآبادی، تحلیل‌گر سیاسی، در سیاست بین‌الملل چیزی به اسم تضمین یا ضمانت دائمی وجود ندارد. کشورها بر اساس منافعشان که امری سیال است، تصمیماتشان را تغییر می‌دهند. هر کشوری، در صورت تغییر شرایط و به خطر افتادن منافعش، تصمیمات جدیدی می‌گیرد و صرفاً به این دلیل که قبلاً به امری متعهد شده است، به آن امر متعهد نمی‌ماند و هر راهی که شده بهانه‌ای برای آن پیدای کند.

بنابراین، تعهد یک کشور به توافقاتش، تابعی از میزان سود و زبانی است که از آن می‌برد. سنجش سود و زیان هم خود تابع فرمول پیچیده‌ای

آیا تضمین ممکن است؟

پس از امضای برجام مهم‌ترین ایرادی که به محمدجواد ظریف و دولت روحانی گرفته می‌شد همین عدم اخذ تضمین از طرف مقابل بود و آن را عامل خروج آمریکا از برجام عنوان می‌کردند بر همین اساس هم بود که از ابتدای روی کار آمدن دولت ابراهیم رئیسی از سوی کارگزاران دستگاه دیپلماسی مدام بر اخذ تضمین تأکید می‌شد و آن طور که اخبار و اقوال نشان می‌دهد اکنون هم همین اخذ تضمین به گره تبدیل شده است. این مسئله در شرایطی است که بر سر این که آیا در عرصه روابط بین‌الملل، اخذ تضمین ممکن است یا خیر نظرات مختلفی مطرح می‌شود.

بر اساس نظر کارشناسان این حوزه اینکه قوای مجریه بتوانند به یک دولت دیگر در قبال حفظ یک معاهده یا یک توافق «تضمین حقوقی» بدهند امر نادری است و مطالعات تطبیقی نشان می‌دهد معمولاً قوانین اساسی در کشورها فرایند «انعقاد» معاهده یا قراردادهای بین‌المللی را مشخص

از یک نظام سلسله‌مراتبی مربوط به اولویت‌هاست؛ اولویت‌هایی که فقط جنبه مادی هم ندارند و بعضاً با یکدیگر تراحم پیدا می‌کنند و تصمیم‌گیری را با مشکل مواجه می‌سازند.

این درحالی که است که مخالفان برجام تأکید بر اخذ تضمین از آمریکا دارند اما آن طور که کارشناسان حقوق بین‌الملل معتقدند در قانون اساسی آمریکا اختیار خروج از معاهدات نیز در دست قوه مجریه است و با ریاست جمهوری ترامپ نیز این اختیار به شکل غیرقابل‌انکاری تثبیت و تحکیم شد! یعنی حتی اگر یک معاهده به تصویب ۳/۲ مجلس سنا هم برسد، باز رئیس جمهور الزامی به پایبندی به آن نخواهد داشت، کما اینکه دولت ترامپ از برخی معاهدات مورد تصویب اکثریت قاطع مجلس سنا نیز خارج شد!

این سیاست عدم ارائه تضمین اما گویا مختص آمریکا نیست که به گفته رضانصری، کارشناس مسائل حقوق بین‌الملل فقط در چند کشور در دنیا، قانون اساسی مقرر داشته خروج از معاهدات مورد تأیید پارلمان‌ها باید با مجوز پارلمان‌ها صورت بگیرد. قانون اساسی دانمارک یکی از آن‌هاست. یعنی در دانمارک رئیس دولت نمی‌تواند از معاهداتی که یک‌بار به تصویب پارلمان رسیده به تنهایی خارج شود و برای این کار باید رضایت پارلمان را هم جلب کند. برخی کشورهای اروپای شرقی نیز در دهه‌های اخیر قوانینی به تصویب رسانده‌اند که اختیار قوه مجریه در خروج یک‌جانبه از قراردادهای بین‌المللی را محدود می‌کند. در انگلیس نیز در ماجرای «برگزیت» دیوان عالی این کشور مقرر داشت قوه مجریه نمی‌تواند بدون تصویب پارلمان از معاهده اتحادیه اروپا خارج شود.

باین‌وجود ما گفته می‌شود که این‌ها موارد استثناست و در سایر کشورها وقتی در روابط بین‌الملل از مقوله «تضمین» صحبت می‌شود، تضمین «حقوقی» مدنظر نیست. چون تضمین حقوقی مستلزم تغییر توازن و روابط «میان

اینکه قوای مجریه بتوانند به یک دولت دیگر در قبال حفظ یک معاهده یا یک توافق «تضمین حقوقی» بدهند امر نادری است و مطالعات تطبیقی نشان می‌دهد معمولاً قوانین اساسی در کشورها فرایند «انعقاد» معاهده یا قراردادهای بین‌المللی را مشخص کرده‌اند، اما فرایند «خروج» از آن رادر ابهام‌نگاه داشته‌اند

نهادی» در قانون اساسی است و برای هیچ کشوری امر مقدوری نیست. مضاف بر اینکه معمولاً قوانین اساسی در دنیا این اختیار را نیز به قوه مجریه و رئیس دولت می‌دهند که در صورت تشخیص صلاحیت کشور - یا در وضعیت اضطراری - بدون هیچ ملاحظه دیگری یک تعهد بین‌المللی را زیر پای نگذارند. پس حتی اگر امروز یک دولت - به فرض محال - به یک کشور دیگر «تضمین حقوقی» بدهد که دولت بعدی از فلان معاهده خارج نخواهد شد، دولت بعدی می‌تواند با استناد به «هویت ملی» از آن قرارداد خارج شود.

بنابراین به نظر می‌رسد شاید بهترین راه برای کسب تضمین توسط ایران همان راهی باشد که تحلیل‌گر سیاسی یادشده در یادداشت خود نوشته است آنجا که می‌گوید: «حساب‌شده‌ترین راه تضمین توافقات، کشف منافع مشترک و گسترش حوزه‌های آن است. اگر جمهوری اسلامی در صد این کار برنیاید و بخواهد پس از احیای برجام، تضاد منافع با آمریکا را در سایر حوزه‌های مورد اختلاف دو کشور ادامه دهد یا تشدید کند، باید در اصل برجام و فواید ناشی از آن به خطر خواهد افتاد حتی اگر کنگره آمریکا آن را با اجماع نمایندگان دو حزب به تصویب برساند.»

جلسه‌های حد‌نصاب‌نرسید. آن‌شاءالله این هفته کلیات طرح «حمایت از حقوق کاربران» را تصویب می‌کنیم. ممکن است تصویب جزئیات آن مقداری زمان بر باشد اما اگر همکاران در کمیسیون آمادگی داشته باشند که اصلاً جزئیاتش را هم در همین اسفندماه به تصویب می‌رسانیم. وی گفت: نه تنها اصلی به طرح صیانت اضافه نشده بلکه برخی اصل‌ها را هم از آن حذف کردیم تفاوت طرح «حمایت از حقوق کاربران» با طرح «صیانت» جمع و جورتر شدن آن است. برخی از بحث‌های فنی را از طرح حذف کردیم چون اصلاً در قانون نیازی به لحاظ کردن مباحث فنی و فیلترشکن‌ها نیست و همان کلیات مدنظر است. این طرح ۲۷ ماده و طرح قبلی ۳۷ ماده بوده است.

عباس عبدی: به‌رغم توسعه مستمر اینترنت در دولت روحانی، اکنون سرعت اینترنت به نحو آزاردهنده‌ای کاهش پیدا می‌کند. به‌طوری که در بهمن‌ماه رتبه جهانی سرعت اینترنت در ایران، ۷ پله سقوط کرد. به این علت که جلوی افزایش ماهانه ظرفیت را گرفتند. موضوعی که ربطی به زیرساخت‌ها ندارد، چون در دولت روحانی هر سال سرعت بهبود می‌یافت و ظاهر این وضع ناشی از اجرای بی‌سروصدای همان طرح صیانت پیش از تصویب قانون است.

محمدرضا تاجیک:

حزب، سابقه موفقی در جامعه‌ماندارد

تجربه کردیم، بازی حزبی جز شقاق، بازی قدرت، تفرق و آتارشی، چیزی در درون آن نبوده، جز محفل دوستانه موضوع خاصی در درون نبوده، تا به امروز که به شرایط کنونی رسیدیم. وی ادامه داد: وقتی با جامعه‌ای مواجه هستیم که حزب‌گریز است، تجربه حزب بدون حزب است، احزابی که فقط اسمی یک می‌کشیدند و هیچ محتوایی از بازی حزبی به معنای مدرن نداشتند، در این حالت، بسیاری می‌توانند منش و گفتمان اصلاح‌طلبی داشته باشند اما در هیچ حزب، گروه و جریانی قرار نگیرند. نباید به تشکیلاتی اندیشید که بتواند حجم نیروهای عمیق، خوشفکر و مستعد را شامل شود، نه فقط کسانی که رفتند یک جاسم نوشتند و عضو حزبی شدند، وقتی زمان تقسیم غنایم می‌شود، همان‌ها هستند، وقتی قرار است نیروهایی برای بازی در قدرت معرفی شود همان‌ها هستند، یک عده مرتب کپی‌پیست و تکرار می‌شوند.

یک فعال سیاسی اصلاح طلب گفت: معتقدم، جریان اصلاح‌طلبی باید به‌طور فزاینده‌ای از قالب رهبری فردی خارج شود و هم از قالب احزابی که به محفل دوستانه و محفل‌های خانوادگی و محیط‌های بسته بی‌طراوت غیر خلاق تبدیل شده‌اند از این چارچوب‌ها رها کند. به گزارش ایلنا، محمدرضا تاجیک معتقد است: تا وقتی نقد درونی صورت‌نگیرد ما نمی‌توانیم آینده را بسازیم.

باید اول گذشته را مورد نقد قرار دهیم، حال را مورد نقد قرار دهیم، بر اساس این نقد جریان گذشته و حال، آینده را تدبیر کنیم.

رئیس پیشین مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری در دولت اصلاحات تاجیک می‌گوید: بسیاری از احاد جامعه ما به علل فرهنگی و تاریخی، تحزب‌پذیر نیستند چون حزب، سابقه خیلی زیبا و موفقی در جامعه ما ندارد. از آغاز مشروطه‌ای که ما بازی حزبی را